

[Thomas Have.]

på hr. Axel Ivan Pedersens, som ikke kan være til stede, og på egne vegne anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det er ret sjældent, man er i den situation at kunne takke for så megen velvilje over for et lovforslag, som tilfældet er med det foreliggende. Det hænder ret ofte, at man får tilslutning til lovforslag fra alle sider, men vel sjældent med en sådan varme, som det er sket i dag, og det takker jeg selvfølgelig for.

Der har været rejst enkelte spørgsmål, som jeg gerne vil svare på. I øvrigt går jeg ud fra, at man, selv om der har været almindelig enighed, alligevel ønsker lovforslaget behandlet i et udvalg, og derfor er der måske ikke grund til at gå alt for meget i enkelt-heder her.

Hr. Holmberg mente, at den investering, der her er tale om, som jo er en meget stor investering, kunne man godt have taget hensyn til i den investeringsplan, der er lagt af regeringen. Dertil vil jeg sige rent principielt, at vi i den investeringsplan, der er lagt, har valgt den fremgangsmåde kun at tage det med, som der er vedtaget love om her i folketinget, og det, som vi i administrationen mener skal udføres i kraft af gældende love. Men vi har udtrykkelig fra ministeriet for offentlige arbejders side ved udarbejdelsen af investeringsplanen gjort opmærksom på, at der netop ikke var taget hensyn til Sallingsundbroen. Vi vidste jo, at den sandsynligvis ville komme i denne folketingsssamling, og derfor har vi gjort opmærksom på i de forhandlinger, der har været om investeringsplanen, at den ikke var regnet med — på samme måde i øvrigt, som vi har gjort det med et andet lovforslag, der er til behandling, nemlig lovforslaget om en tunnelbane i Storkøbenhavn. Vi har altså peget på, at disse investeringer ville komme, selv om vi ikke har regnet dem med.

Hr. Holmberg spurgte, om der kunne siges noget om, hvor meget der ville blive brug for i det første finansår. Vi regner kun med, at der skal bruges ca. 2 mill. kr. For det første skal vi først føre en lang række

forhandlinger med naturfredningsmyndighederne, og for det andet skal der kun bruges penge til projektering, og da denne udgift på 2 mill. kr. skal afholdes af vejfunds-midlerne, skulle der ikke blive noget særligt finansieringsspørgsmål. I de efterfølgende år bliver der selvfølgelig tale om større summer, og disse penge må da bevilges på hvert enkelt års finanslov.

Hr. H. C. Toft mente, at lovforslaget skulle være kommet for længe siden, og det er jeg ikke uenig med hverken hr. H. C. Toft eller andre i; jeg havde meget gerne ønsket, at vi kunne have fremsat et lovforslag om bygning af Sallingsundbroen for adskillige år siden, men der er vel grund til at minde om, hvad årsagen er til, at vi ikke er kommet før nu. De, der har beskæftiget sig med lovforslaget og har læst kommissionens betænkning, vil være klar over, at det for det første er, fordi der har været stærk tvivl om, hvorvidt man skulle bygge en kombineret vej- og jernbanebro. Efterhånden er man nået til en afklaring, men det har taget sin tid, og der har jo også været meget stærk diskussion i den befolkning, som denne bro først og fremmest skal have til formål at betjene.

Dernæst kom der på grund af den anden kommission, Thyborønkommissionen, det forhold ind i billedet, at man gerne ville have undersøgt, om der i stedet for en bro kunne være tale om at bygge en dæmning, og det måtte jo tage sin tid at undersøge dette problem. Det er altså årsagen til, at jeg ikke har været i den situation — som jeg meget gerne ville have været i — at jeg kunne have fremsat dette lovforslag i hvert fald for nogle år siden.

Hr. H. C. Toft var også inde på, at han nu håbede, at det ikke ville gå ligesom med Hanstholm havn: at projektet blev alt for meget forsinket. Deroverfor vil jeg sige, at hvis folketinget sørger for, at bevillingerne gives i den takt, hvori der er brug for dem, tror jeg ikke, man behøver at regne med forsinkelser. Det er nu jo ikke helt det samme at bygge en havn ved Hanstholm som at bygge en bro ved Sallingsund. Der er meget stor forskel på disse to projekter. Hanstholm er vel nok det vanskeligste sted, i hvert tilfælde i Danmark, ja, måske i hele Europa, at bygge